

Nr 1.

Andra kammarens allmänna beredningsutskotts utlåtande över motion angående viss ändring av gällande be- stämmelser angående sittplatsbiljetter å tåg.

I motion nr 145 har herr *Hansson* i Skediga *m. fl.* hemställt, att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att åtgärder vidtagas för en sådan ändring av gällande bestämmelser angående sittplatsbiljetter å tåg och vagnar, som i motionen närmare angivits.

Utskottet. Sittplatsbiljett vid statens järnvägar berättigar den resande till erhållande av reserverad sittplats intill senast 15 minuter efter tågets avgång. Plats, som då icke tagits i besittning, kan disponeras av vilken annan resande som helst. Givetvis är det önskvärt, att den markering, som finnes uppsatt, av tågbetjäningen avlägsnas omedelbart efter tidsfristens utgång. Av naturliga skäl är detta emellertid icke praktiskt möjligt, och det kan därför icke undvikas, att även en plats, som icke kommer att disponeras av den person, som köpt sittplatsbiljett, ganska länge sedan fristen utlöpt kan komma att stå markerad som upptagen. Det vore därför önskvärt, om statens järnvägar på ett tydligare sätt än hittills kunde göra klart för den resande allmänheten, att reserverad sittplats kan tagas i anspråk av annan resande 15 minuter efter tågets avgång från den å markeringsremsan angivna stationen, såvida platsen ej under tiden blivit på annat sätt markerad av platsbiljettens innehavare.

En minskning av tidsfristen om 15 minuter synes icke böra komma i fråga, ty en resande, som måhända kommer i sista ögonblicket före tågets avgång, bör ha någon tid på sig att uppsöka sin plats och ta den i besittning.

Platsbiljett kostar en krona. Denna avgift betraktas som en serviceavgift, varför enhetligt pris tillämpas oavsett ressträckans längd. Detta synes utskottet riktigt, då det onekligen gäller en engångsservice, medan differentierade priser ju gälla för själva färdbiljetten. En gradering av priset på sittplatsbiljetterna torde dessutom medföra avsevärda administrativa kostnader och olägenheter.

Såvitt utskottet har sig bekant ha några mera framträdande olägenheter av nuvarande system knappast givit sig till känna. Utskottet kan därför ej finna, att tillräckligt starka skäl anförts för en ändring av gällande bestämmelser, utan får hemställa,

att motion II: 145 ej måtte till någon andra kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 14 februari 1951.

På utskottets vägnar:
PATRIK SVENSSON.

Närvarande:

herrar Svensson i Alingsås, Gustafson i Göteborg, Gustafsson i Bogla, Nordkvist, Ekdahl, Pettersson i Ersbacken, fröken Öberg, herrar Christenson i Malmö, Ohlsson i Kastlösa*, Dickson, fröken Ager, herrar Brandt, Hansson i Skegrie, Forsberg, herr Johanson i Kalmar, fru Svedberg, herrar Hammar*, Allard, Nilsson i Svalöv och Adolfsson*.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.
